

DE COL·LABORACIÓ

La Qüestió de les Mèdiques

per J. Ponce de Leon

EN el BUTLLETÍ d'aquest Sindicat del mes de desembre darrer aparegué un article del Dr. Puig i Sais referent a les «Mèdiques» que ha merescut l'aprovació de l'estament mèdic. Recentment, el Dr. Terrades i Pla li dirigí una lletra en la qual fa atinadíssims comentaris bo i proposant que es publiqui una llista detallada de totes les «Mèdiques» de Catalunya, amb la data de llur creació, les condicions que estableixen per als seus socis, quins són els seus directors, quins són els metges adherits i en quines condicions estan. Creiem sincerament que aquesta mesura és imprescindible i que s'ha de tractar amb tota urgència d'aquesta importantíssima qüestió.

Els metges de solvència científica, els quals mercès a la seva laboriositat i sacrifici es troben en possessió d'una ben merescuda reputació, són els que es troben més aclaparats, puix que han vist, en un moment donat, perdre la seva clientela.

Un reputadíssim professor Cap de servei, m'informa que un dels seus ajudants, el més inepte, és l'operador de l'especialitat en una «Mèdica», i que opera més que ell. Amb quina garantia? Això no interessa a la gent; l'interessant és que mitjançant uns cèntims al mes tinguin el que s'anomena assistència facultativa, estança a la Clínica i restants despeses cobertes.

La gent té l'obligació de saber el que és un veritable metge. Té el criteri que és un home com un altre qualsevol, que pot viure simplement amb un petit sou. Què sap la gent del que costen els llibres i revistes professionals, ni què valen els instruments i aparells cada dia més nombrosos, perfeccionats i costosos, ni què val traslladar-se a l'estranger per adquirir o perfeccionar coneixements mèdics, ni les despeses que ha de pagar per tenir l'honor de pertànyer a entitats científiques nacionals o internacionals, ni els sacrificis econòmics que li representa l'acudir als Congressos mè-

dics a voltes en països llunyans, on es tracten problemes vitals de la medicina? Tot això està cridat a desaparèixer amb greu perill per a la salut pública i la ciència mèdica, puix que les «Mèdiques» d'aquests assumptes no se'n preocupen.

No conec el que abonen les «Mèdiques» als seus metges; sé d'una, potser la més important i seriosa perquè està fundada per metges que cregueren en un principi que així descongestionarien la plètora hospitalària, que, malgrat de passar més de dos anys treballant intensament sense percebre ni un cèntim puix que tot ho invertiren per a despeses de constitució de la Societat, solament quan aquesta ha arribat al nombre d'uns vint-i-quatre mil associats pot repartir als cirurgians, que són els més ben retribuïts, unes 350 pessetes mensuals, més o menys, amb una tasca de clínica y de despatx aclaparadora.

El públic, fent cas de les avantatjoses condicions que li ofereixen les «Mèdiques», s'ha abocat a elles en forma veritablement inconscient i no hi ha més remei que anar a una immediata reglamentació en bé de la humanitat i en bé de l'estament mèdic, el qual està sofrint una de les proves més dures i més ingrates.

En bé de la humanitat, el primer que s'ha de fer és garantir la solvència científica del personal facultatiu. Si per a ésser metge d'un hospital s'ha de provar la suficiència científica, de vegades en difícils oposicions, per quina raó als associats a aquestes entitats no se'ls ha de donar iguals garanties, exigint als seus metges proves de capacitat ja per oposició o per concurs de mèrits?

En bé de l'estament mèdic s'ha d'impedir el funcionament de tota «Mèdica» que no tingui més fonament que fer un negoci a base de l'explotació del metge. Si aquestes entitats no poden pagar degudament els facultatius han d'ésser dissoltes.

Quant als socis, seran de dues categories.